

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind măsuri de reglementare a deponării semințelor de consum și a regimului certificatelor de depozit pentru acestea

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează regimul licențelor de depozit pentru gestionarea și garantarea integrității stocurilor de semințe de consum, precum și regimul de utilizare a certificatelor de depozit pentru semințele de consum.

Art. 2. – Pentru garantarea integrității semințelor de consum deponate, se adoptă următoarele măsuri de reglementare:

- a) se instituie un sistem pentru acordarea licențelor de depozit și de gradare a semințelor de consum;
- b) se înființează Registrul special al certificatelor de depozit;

c) se constituie schema de garantare a finanțării acordate de instituții de credit și/sau instituții financiare nebancare pe baza certificatelor de depozit;

d) se constituie Fondul de compensare a certificatelor de depozit.

Art. 3. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *semințe de consum* – semințele de cereale, leguminoase boabe, oleaginoase și alte semințe destinate consumului uman, animal, industrializării și comercializării;

b) *depozit* – construcția terestră, ansamblul de construcții, inclusiv silozul, împreună cu dotările tehnice aferente, situate într-o incintă destinată exclusiv depozitării semințelor de consum;

c) *depozitar* – operatorul economic care are în proprietate unul sau mai multe depozite pentru care deține licență de depozit și care poate emite certificate de depozit în condițiile prezentei legi;

d) *depozitare* – activitatea incluzând operațiunile de recepție, gradare, condiționare, păstrare și restituire a semințelor de consum;

e) *deponent* – persoana fizică sau juridică, proprietar al unei cantități de semințe de consum pe care o predă direct sau prin reprezentantul său autorizat, în vederea depozitării la un depozitar, pentru care primește în schimb unul sau mai multe certificate de depozit;

f) *certificat de depozit* – documentul în formă materială și/sau electronică, care constituie titlu de credit negociabil, reprezentativ al mărfii, la ordin sau la purtător, care este emis de un depozitar, în nume propriu sau pe numele unui deponent, în schimbul unei cantități de semințe de consum păstrate o perioadă determinată într-un depozit licențiat, completat potrivit prevederilor prezentei legi și care se înregistrează atât în Registrul de evidență a certificatelor de depozit gestionat de depozitar, cât și în Registrul special al certificatelor de depozit gestionat de administrator, și care poate fi transmis, după caz, prin gir. Registrul de evidență a certificatelor de depozit și Registrul special al certificatelor de depozit se organizează pe suport de hârtie și în format electronic. În cazul certificatelor de depozit pe baza cărora s-au acordat finanțări de către instituțiile de credit, transmiterea prin gir se poate face numai cu acordul respectivului finanțator și, după caz, al fondurilor de garantare;

g) *certificat electronic de depozit* – documentul special, având caracteristicile enunțate la lit. f), cu excepția caracterului său materializat, menit să faciliteze tranzacționarea bursieră în cadrul burselor de mărfuri a activului sau suport;

h) *activitate de gradare* – activitatea profesională de identificare și separare, pe criterii de calitate, a loturilor de semințe pentru consum, în vederea încadrării acestora în unul dintre gradele prevăzute în Manualul de gradare a semințelor de consum;

i) *deținător de certificat de depozit* – orice persoană fizică sau juridică care, în calitate de posesor al certificatului de depozit, poate pretinde predarea de către depozitar, la prima cerere, a semințelor de consum menționate în certificatul de depozit, în schimbul acestui certificat;

j) *licență de depozit* – documentul emis de ministerul de resort care atestă că depozitarul îndeplinește condițiile tehnice și financiare pentru depozitare, potrivit prevederilor prezentei legi;

k) *prețul mediu de piață al semințelor de consum* – prețul format liber, pe baza cererii și ofertei, respectiv pe baza informațiilor de preț colectate prin Sistemul Informațional pentru Piața Produselor Agricole și Alimentare (S.I.P.P.A.A) și Bursa Română de Mărfuri și aprobat de către Comisia pentru acordarea licențelor de depozit; prețul se stabilește și se actualizează periodic, în funcție de evoluția pieței semințelor de consum și se comunică, de către Comisia pentru acordarea licențelor de depozit, administratorului, care asigură informarea publică prin publicarea săptămânală a acestuia pe site-ul propriu și într-un ziar de specialitate;

l) *punct de recepție a semințelor de consum* – locul în care o persoană fizică sau juridică ori reprezentantul autorizat al acesteia, care are în proprietate o cantitate de semințe de consum, o predă în vederea depozitării;

m) *administrator* – persoana juridică de drept privat constituită potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de interes general și cu finanțare din surse proprii, care este desemnată de ministerul de resort cu atribuții în organizarea și gestionarea regimului certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit, precum și în verificarea respectării de către depozitari a regimului certificatelor de depozit permise de la administrator;

n) *entități mandatate* – persoanele juridice de drept privat constituite potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, desemnate de ministerul de resort cu responsabilități pentru verificarea și certificarea îndeplinirii condițiilor/obligățiilor financiare și tehnice pentru acordarea licenței de depozit și monitorizarea la depozitele licențiate a stocurilor de semințe de consum, inclusiv a celor pentru care s-au emis certificate de depozit și pe seama cărora s-au acordat credite;

o) *fond de garantare* – instituția financiară nebanară constituită în conformitate cu Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, înscrisă în Registrul special al Băncii Naționale a României, care are ca obiect de activitate garantarea creditelor și administrarea schemei de garantare a finanțărilor acordate de instituțiile financiare, pe baza certificatelor de depozit;

p) *fond de compensare pentru certificatele de depozit* – persoană juridică de drept privat, organizată potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care are ca obiect de activitate compensarea pierderilor de venituri ale deponenților, în urma constatării indisponibilității parțiale sau totale a certificatelor de depozit deținute de respectivii deponenți și care asigură administrarea schemei de compensare a certificatelor de depozit.

CAPITOLUL II

Licența de depozit

Art. 4. – (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *ministerul de resort*, reprezintă autoritatea publică responsabilă cu acordarea licențelor de depozit și autorizarea gradatorilor pentru semințele de consum, în condițiile prezentei legi.

(2) Operatorii economici care au în proprietate unul sau mai multe depozite autorizate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, cu modificările și completările ulterioare, și desfășoară activități de depozitare a semințelor de consum, pot solicita în scris, ministerului de resort, acordarea licenței de depozit.

(3) În vederea acordării licenței de depozit pentru semințele de consum se înființează Comisia pentru acordarea licențelor de depozit,

denumită în continuare *Comisia*, ca organism deliberativ, fără personalitate juridică.

(4) Comisia are următoarele atribuții principale:

a) verificarea rapoartelor și a documentației aferente primite de la entitățile mandatate, cu privire la îndeplinirea condițiilor/obligațiilor financiare și tehnice pentru acordarea licenței de depozit;

b) analizarea aplicării măsurilor de remediere a deficiențelor constatate, de suspendare sau anulare a licenței de depozit;

c) prezentarea de propuneri ministerului de resort privind acordarea/ suspendarea/anularea licențelor de depozit.

(5) Comisia este compusă din 15 membri, dintre care 4 membri sunt desemnați de ministerul de resort și 11 membri sunt desemnați de asociațiile profesionale/patronale cu activitate în domeniul producției, depozitării, comercializării, procesării semințelor de consum, de bursele de mărfuri autorizate potrivit prevederilor Legii nr. 357/2005 privind bursele de mărfuri, care administrează o piață pe care se pot tranzacționa certificate de depozit pentru semințe de consum, de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, precum și de Comisia Națională de Gradare a Semințelor de Consum.

(6) Componenta Comisiei se realizează în condiții nediscriminatorii pentru accesul depozitarilor la desfășurarea unei activități economice, pe bază de criterii obiective și transparente.

(7) Președinția comisiei se asigură de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(8) Regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei, atribuțiile și obligațiile acesteia, precum și componenta nominală se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

Art. 5. – (1) Formularul licenței de depozit are regim special, este prevăzut cu elemente de siguranță și se tipărește în condițiile legii, de către Compania Națională „Imprimeria Națională” – S.A., la solicitarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(2) Formularul-tip al licențelor de depozit este prevăzut în normele metodologice pentru aplicarea prezentei legi.

(3) Sumele necesare pentru tipărire vor fi asigurate din bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(4) Formularele licențelor de depozit tipărite potrivit prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002 privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele de depozit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, existente în stoc la data intrării în vigoare a prezentei legi, își mențin valabilitatea și se utilizează până la epuizarea stocului.

Art. 6. – (1) Licența de depozit se acordă la cererea operatorului economic constituit în condițiile legii, pentru fiecare depozit aflat în proprietate, dacă sunt îndeplinite condițiile/obligațiile financiare și de performanță tehnică pentru siguranța alimentelor, gradare și depozitare, potrivit prevederilor prezentei legi și ale normelor metodologice pentru aplicarea acesteia.

(2) Verificarea și certificarea îndeplinirii condițiilor/obligațiilor financiare și tehnice pentru acordarea licenței de depozit se realizează de către entitățile mandatate în acest scop de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și se finalizează prin încheierea unui raport, care se înaintează Comisiei.

(3) Entitățile mandatate au următoarele obligații principale:

a) verificarea și certificarea îndeplinirii condițiilor/obligațiilor financiare și tehnice pentru acordarea licenței de depozit;

b) monitorizarea permanentă la depozitele licențiate a stocurilor de semințe de consum, inclusiv a celor pentru care s-au emis certificate de depozit;

c) întocmirea de rapoarte de verificare și control care se înaintează ministerului de resort, administratorului, fondurilor de garantare și instituțiilor de credit sau instituțiilor financiare nebancale care au acordat credite, precum și burselor care dețin în portofoliu contracte pe bază de certificate de depozit.

(4) Aprobarea și desemnarea entităților mandatate se fac în condiții nediscriminatorii, pe bază de criterii obiective și transparente, care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(5) Lista entităților mandatate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru verificarea și certificarea îndeplinirii condițiilor/obligațiilor financiare și tehnice pentru acordarea licenței de depozit, precum și pentru

monitorizarea permanentă la depozitele licențiate a stocurilor de semințe de consum, inclusiv a celor pentru care s-au emis certificate de depozit, se publică pe site-ul ministerului de resort și pe site-urile structurilor teritoriale din subordine, pentru a se asigura informarea publică a celor interesați.

(6) Costurile generate de desfășurarea acțiunilor de verificare și certificare a îndeplinirii condițiilor/obligațiilor financiare și tehnice pentru acordarea licenței de depozit se suportă de către depozitar și se stabilesc prin contractul încheiat între acesta și oricare dintre entitățile mandatate.

Art. 7. – Licența de depozit se eliberează fără perceperea de taxe.

Art. 8. – Licența de depozit este valabilă pe o perioadă nelimitată, dacă sunt respectate condițiile tehnice și financiare pentru depozitare, care au condus la acordarea acesteia, potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 9. – Dispozițiile art. 8 se aplică și licențelor de depozit emise potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, la cererea scrisă a deținătorilor acestora, dacă sunt respectate prevederile prezentei legi și ale normelor metodologice de aplicare a acesteia.

Art. 10. – (1) Pe perioada de valabilitate a licenței de depozit este obligatorie atât verificarea permanentă a modului în care depozitarul respectă condițiile/obligațiile care au dus la acordarea licenței de depozit, cât și monitorizarea stocurilor de semințe de consum, inclusiv a celor pentru care s-au emis certificate de depozit și pe seama cărora s-au acordat credite.

(2) Verificările se realizează de entitățile mandatate în acest scop de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în conformitate cu prevederile art.6.

(3) Verificările se desfășoară lunar sau ori de câte ori este necesar, iar rezultatele verificărilor se consemnează în rapoarte care se înaintează ministerului de resort, Comisiei, fondurilor de garantare și instituțiilor de credit sau instituțiilor financiare nebancale care au acordat credite, precum și burselor care dețin în portofoliu contracte pe bază de certificate de depozit.

(4) Pe baza concluziilor și propunerilor cuprinse în rapoartele întocmite ca urmare a verificărilor, Comisia analizează aplicarea măsurilor de remediere a deficiențelor constatate, de suspendare sau anulare a licenței de depozit, după caz.

(5) Situațiile și condițiile de suspendare sau anulare a licenței de depozit, procedurile privind depunerea contestațiilor la deciziile Comisiei și modul de soluționare a acestora se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(6) În termen de maximum 45 de zile de la primirea rapoartelor prevăzute la alin. (3), Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale dispune efectuarea de controale la depozitele licențiate, menționate în aceste rapoarte, cu privire la exercitarea și conformitatea datelor din rapoarte cu situația din teren, care se efectuează de personalul cu atribuții în inspecții tehnice în domeniul depozitării semințelor de consum.

(7) În cazul în care se constată încălcarea prevederilor prezentei legi în activitatea entităților mandatate, ministerul de resort retrace aprobarea și desemnarea acestora și sesizează organele în drept cu privire la cele constatate.

Art. 11. – (1) Pe baza rapoartelor prevăzute la art. 10 și a punctului de vedere exprimat în scris Comisiei de către depozitarul în cauză, Comisia propune ministerului de resort menținerea/suspendarea/anularea licenței de depozit, în condițiile prevăzute prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Decizia finală, privitoare la suspendarea/anularea unei licențe de depozit, se comunică, de către Comisie atât depozitarului în cauză, cât și tuturor părților implicate, respectiv administratorului, fondurilor de garantare și instituțiilor de credit sau instituțiilor financiare nebancare.

(3) Pe perioada suspendării sau în cazul anulării licenței de depozit, depozitarul va exercita toate obligațiile unui depozitar diligent pentru toate cantitățile de semințe de consum pentru care s-au emis certificate de depozit și se află în circulație la data suspendării/anulării licenței de depozit.

Art. 12. – Depozitarul poate solicita retragerea propriei licențe de depozit printr-o cerere scrisă, înaintată Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, în condițiile stabilite de normele metodologice pentru aplicarea prezentei legi.

Art. 13. – (1) Depozitarul are obligația:

a) să pună la dispoziția administratorului certificatele de depozit neutilizate și neînscrise în Registrul de evidență a certificatelor de depozit, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data comunicării Comisiei privind suspendarea/anularea licenței de depozit sau de la data expirării acesteia;

b) să comunice administratorului, pe suport de hârtie și în format electronic, lista certificatelor de depozit anulate ca urmare a restituirii semințelor de consum deponenților, înscrisă în Registrul special al certificatelor de depozit, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data anulării acestora;

c) să comunice administratorului, pe suport de hârtie și în format electronic, situația detaliată a certificatelor de depozit valide, aflate în circulație/gajate la instituții de credit sau instituții financiare nebankare, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data comunicării Comisiei privind suspendarea/anularea licenței de depozit sau de la data expirării acesteia.

(2) Nerespectarea dispozițiilor alin. (1) lit. a) și b) atrage anularea, de către administrator, a tuturor certificatelor de depozit puse la dispoziția respectivului depozitar și publicarea seriei și numărului certificatelor astfel anulate într-un ziar de largă circulație și pe site-ul administratorului.

CAPITOLUL III

Depozitarea semințelor de consum

Art. 14. – (1) Depozitarea semințelor de consum se face pe baza contractului de depozit, care se încheie între depozitar și deponent.

(2) În situația în care depozitarul are și calitatea de deponent, acesta se subrogă în drepturile și obligațiile prevăzute de prezenta lege și are obligația să întocmească documente de gestiune contabilă care atestă existența, în depozitele licențiate, a stocului de semințe de consum proprii, pentru care completează certificate de depozit, atât la data emiterii certificatelor, cât și lunar, pe perioada de valabilitate a acestora.

(3) Depozitarii asigură condițiile necesare pentru informarea publică cu privire la tarifele de depozitare percepute, prin afișarea și actualizarea listelor cu acestea la fiecare depozit licențiat.

(4) Plata serviciilor prestate în baza contractului de prestări servicii depozitare se face în bani sau în natură; pentru plata în natură, contravaloarea se calculează la prețul mediu de piață al produsului, valabil în momentul efectuării plății.

Art. 15. – (1) Fiecare depozitar este obligat să încheie contracte atât pentru asigurarea bunurilor, respectiv pentru spațiile de depozitare și construcțiile aferente acestora, aflate în proprietate, cât și pentru semințele de consum depozitate în aceste spații, în conformitate cu prevederile Codului Civil.

(2) Polițele de asigurare se încheie pentru minimum următoarele perioade:

a) de valabilitate a licenței de depozit, în cazul spațiilor de depozitare și al construcțiilor aferente licențiate;

b) de valabilitate a certificatelor de depozit emise, pentru cantitățile de semințe de consum depozitate.

(3) Polițele se încheie separat, pentru spațiile de depozitare și construcțiile aferente acestora, respectiv pentru semințele de consum depozitate aferente certificatelor de depozit eliberate, cel puțin pentru următoarele riscuri: de incendiu, trăsnet, explozie, cutremur, inundație, vandalism, furt, management, prăbușire și/sau alunecare de teren.

(4) Depozitarul este obligat să achite primele de asigurare, în numărul și cuantumul stipulate prin polițele de asigurare.

(5) În situația în care depozitarul are și calitatea de deponent, dreptul de despăgubiri rezultate din contractul de asigurare a semințelor de consum pentru care s-au eliberat certificate de depozit și care au fost utilizate pentru obținerea unui credit va fi transmis integral finanțatorului.

(6) În toate celelalte cazuri, despăgubirile încasate de depozitari pe seama contractelor de asigurare a semințelor de consum se utilizează în integralitate pentru plata contravalorii semințelor depuse de către deponenți.

Art. 16. – (1) Depozitarul va păstra semințele de consum separat, în funcție de gradul înregistrat pentru fiecare certificat de depozit emis, astfel încât restituirea să se facă în limitele de calitate corespunzătoare gradului atribuit la recepție.

(2) Pe perioada depozitării semințelor de consum, scăzămintele și perisabilitatea se stabilesc prin normele metodologice la prezenta lege.

Art. 17. – La solicitarea deponenților, depozitarul poate să încheie contracte de depozit și/sau achiziție de semințe de consum și să accepte în mod nediscriminatoriu cantitățile de semințe de consum aduse ulterior spre depozitare/vânzare pe baza acestor contracte, în condițiile prevăzute în manualul de gradare, până la capacitatea maximă pentru care s-a acordat licența de depozit.

CAPITOLUL IV

Sistemul național de gradare a semințelor de consum

Art. 18. – (1) Activitatea de gradare a semințelor de consum este organizată în cadrul Sistemului național de gradare a semințelor de consum, care este condus și gestionat de către Comisia Națională de Gradare a Semințelor de Consum.

(2) Comisia Națională de Gradare a Semințelor de Consum este persoană juridică, fără scop lucrativ, de interes general și de utilitate publică, cu finanțare din surse proprii, formată din reprezentanți ai ministerului de resort, ai Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ai patronatelor și ai organizațiilor profesionale pe produs sau grupe de produse în domeniul producției, depozitarii, procesării, comercializării și standardizării semințelor de consum.

Art. 19. – (1) Gradarea semințelor de consum se efectuează de către gradatori autorizați prin acordarea unei licențe de gradator, în conformitate cu prevederile Sistemului național de gradare a semințelor de consum.

(2) Gradatorii pot avea și calitatea de angajați ai societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se ocupă cu activitatea de depozitare, comercializare sau procesare a semințelor de consum.

(3) Gradarea semințelor de consum proprietate a depozitarului licențiat se face de către un gradator care nu are calitatea de salariat al acestuia.

Art. 20. – (1) Gradarea se efectuează la toate punctele de recepție a semințelor de consum.

(2) Manualul de gradare a semințelor de consum se aprobă și poate fi modificat sau completat, la propunerea Comisiei Naționale de Gradare a

Semințelor de Consum, prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

CAPITOLUL V

Regimul certificatelor de depozit pentru semințe de consum

Art. 21. – Pentru semințele de consum aflate în depozite care dețin licențe de depozit, depozitarii pot solicita eliberarea de certificate de depozit.

Art. 22. – (1) Organizarea și gestionarea regimului de evidență a certificatelor de depozit pentru semințe de consum se asigură de un administrator desemnat de ministerul de resort.

(2) Desemnarea administratorului se face în condiții nediscriminatorii, pe bază de criterii riguroase de eligibilitate, obiective și transparente, care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Comisiei.

(3) Administratorul are următoarele obligații principale:

a) organizarea și gestionarea regimului de evidență a certificatelor de depozit tipărite și distribuite depozitarilor, pe baza Registrului special al certificatelor de depozit;

b) verificarea la depozitari a respectării regimului certificatelor de depozit emise;

c) asigurarea necesarului de formulare de certificate de depozit;

d) aplicarea tuturor măsurilor stabilite pentru acesta de prezenta lege.

(4) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (3) sau falsul și uzul de fals în exercitarea acestor obligații atrage răspunderea civilă și/sau penală a administratorului.

(5) Cheltuielile administratorului, generate de activitățile privind organizarea și gestionarea regimului de evidență a certificatelor de depozit pe baza Registrului special al certificatelor de depozit, precum și de verificarea la depozitari a respectării regimului certificatelor de depozit se suportă din surse proprii și/sau din contribuțiile plătite de depozitarii licențiați.

(6) Contribuțiile se stabilesc în cotă procentuală raportată la valoarea de piață a semințelor de consum pentru care s-au emis certificate de depozit, calculată pe baza prețului mediu de piață al semințelor de consum și sunt

prevăzute în contractul încheiat între administrator și depozitarul care solicită certificate de depozit.

Art. 23. – (1) Certificatul de depozit în formă materială constituie titlu de credit negociabil reprezentativ al mărfii, la ordin sau la purtător, transmisibil, fără limite sau restricții, în lipsă de stipulație contrară, inserată în titlu, la cererea deținătorului de certificat de depozit.

(2) Certificatul de depozit este titlu executoriu atât pentru valoarea semințelor de consum depozitate pentru care a fost emis, cât și pentru sumele și dobânzile garantate cu acesta.

Art. 24. – (1) Certificatul de depozit în formă materială este emis sub forma unui document cu regim special, tipărit contra cost de Compania Națională „Imprimeria Națională” – S.A., pus la dispoziția depozitarilor licențiați de administrator.

(2) Demersurile pentru tipărirea certificatelor de depozit și responsabilitatea evidenței acestora, precum și a Registrului special al certificatelor de depozit revin administratorului.

(3) Depozitarul este obligat să elibereze deponentului certificatul de depozit, completat potrivit normelor metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 25. – (1) Formularul-tip al certificatelor de depozit este prevăzut în normele metodologice pentru aplicarea prezentei legi.

(2) Certificatul de depozit emis în conformitate cu prevederile prezentei legi trebuie să conțină, sub sancțiunea nulității, următoarele mențiuni:

- a) seria și numărul certificatului de depozit;
- b) denumirea și sediul depozitarului, numărul licenței de depozit, codul unic de înregistrare, adresa depozitarului;
- c) date pentru identificarea deponentului și semnătura lui;
- d) data emiterii certificatului de depozit și perioada depozitării semințelor de consum;
- e) denumirea semințelor de consum și cantitate predată;
- f) tipul, anul recoltei, clasa și gradul semințelor de consum predate;
- g) tariful serviciilor prestate și, unde este cazul, valoarea serviciilor plătite în avans;

h) semnătura și ștampila depozitarului;

i) o secțiune destinată transmiterii dreptului asupra acestuia, precum și pentru constituirea garanției reale mobiliare asupra semințelor de consum depozitate.

(3) Formularele certificatelor de depozit tipărite potrivit prevederilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare, existente în stoc la data intrării în vigoare a prezentei legi, își mențin valabilitatea și se utilizează până la epuizarea stocului.

Art. 26. – (1) Regimul de funcționare, transmitere și valorificare a certificatului electronic de depozit se propune de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin consultarea instituțiilor specializate în materia înregistrării, tranzacționării și post-tranzacționării, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Regimul certificatelor electronice de depozit va fi organizat și gestionat de administrator.

Art. 27. – (1) Depozitarii eliberează deponenților certificate de depozit, în limita a maximum 90% din cantitatea de semințe de consum predată spre depozitare.

(2) Diferența de cantitate depusă spre depozitare va fi depusă la dispoziția proprietarului după determinarea și aplicarea scăzământelor și perisabilităților pentru semințele de consum depozitate, în conformitate cu normele tehnice în vigoare.

(3) Certificatul de depozit este valabil până la data restituirii mărfii de către depozitar, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii sale.

(4) Pentru depozitarea semințelor de consum peste termenul prevăzut la alin. (3), depozitarul eliberează un nou certificat de depozit.

(5) În cazul certificatelor de depozit utilizate la acordarea de finanțări pe termen mai mare de 12 luni, depozitarii sunt obligați să le reînnoiască, la solicitarea instituțiilor financiare, pe cheltuiala deponentului și pentru o perioadă stabilită între părți, fără a fi necesară prezentarea vechiului talon de gaj deținut de finanțator, acesta urmând să fie eliberat numai la primirea celui nou, completat corespunzător. Aceste dispoziții se aplică și în situația în care depozitarul are și calitate de deponent.

Art. 28. – Certificatul de depozit, completat și înregistrat în conformitate cu prevederile prezentei legi, poate fi utilizat la constituirea unei garanții reale, la solicitarea deținătorului legal al acestuia, adresată unei instituții de credit sau instituții financiare nebancare, pentru acordarea unui credit, în condițiile prevăzute de lege, numai dacă a fost înscris în Registrul special al certificatelor de depozit gestionat de administrator.

Art. 29. – (1) Depozitarul este obligat să înscrie în Registrul de evidență a certificatelor de depozit, aflat la dispoziția sa, înregistrări complete referitoare la certificatele de depozit eliberate, anulate sau necompletate, inclusiv cantitățile de semințe de consum depozitate, și să le comunice apoi administratorului, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii/anulării acestora, pentru a fi înregistrate în Registrul special al certificatelor de depozit.

(2) Registrul de evidență a certificatelor de depozit și certificatele de depozit vor fi păstrate în condițiile legii și sunt supuse verificărilor efectuate în temeiul prezentei legi.

(3) Deteriorarea, distrugerea sau furtul certificatelor de depozit și/sau al Registrului de evidență a certificatelor de depozit din culpa depozitarului, atrage răspunderea civilă sau penală a acestuia, după caz.

(4) Certificatele de depozit puse la dispoziția depozitarilor de către administrator, care sunt pierdute, deteriorate, distruse sau furate, se comunică administratorului de către depozitari sau, după caz, de către deținătorii legali ai acestora, care vor anula și vor publica, într-un ziar central de largă circulație, seria și numărul acestora.

Art. 30. – (1) Administratorul va ține evidența certificatelor de depozit tipărite și distribuite depozitarilor într-un Registru special al certificatelor de depozit, al cărui model este prevăzut în normele metodologice la prezenta lege.

(2) Registrul special și certificatele de depozit vor fi păstrate în condițiile legii.

(3) Depozitarul este obligat ca în termen de 3 zile lucrătoare de la eliberarea certificatului de depozit să comunice administratorului, toate datele necesare pentru înregistrarea în Registrul special al certificatelor de

depozit privind certificatele de depozit eliberate, anulate, necompletate sau restituite, precum și cantitățile de semințe de consum depozitate.

Art. 31. – (1) La cererea deținătorului certificatului de depozit și în schimbul acestuia, depozitarul este obligat să predea, în termen de maximum 14 zile lucrătoare, semințele de consum depozitate, în condițiile de cantitate și calitate specificate în certificatele de depozit, după îndeplinirea următoarelor obligații:

a) plata scadentă, de către deținătorul certificatului de depozit, a contravalorii serviciilor de depozitare, calculate până la data restituirii;

b) deducerea cantitativă a scăzămintelor și a perisabilităților corespunzătoare, potrivit normelor metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(2) Restituirea semințelor de consum se face la gradul stabilit la recepție și înscris în certificatul de depozit.

(3) Costurile de livrare se suportă de către deținătorul certificatului de depozit.

(4) Depozitele devin indisponibile în momentul în care se constată de către finanțatori sau deținătorii certificatelor de depozit că depozitarul nu este în măsură să livreze semințele de consum sau în situația în care lichidatorul judiciar numit în condițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, confirmă inexistența sau indisponibilitatea semințelor de consum înscrise în certificatele de depozit. În situația indisponibilităților stocurilor de semințe, cauzată de evenimente asigurate, se va executa polița de asigurare de către depozitar sau, după caz, de finanțator. În această situație, dacă finanțatorul declară exigibilitatea creditului, execută polița de asigurare și, ulterior încasării acesteia, solicită, după caz, plata garanției de către fondurile de garantare.

CAPITOLUL VI

Schema de garantare a finanțărilor acordate de instituțiile finanțatoare pe baza certificatelor de depozit

Art. 32. – (1) Se instituie schema de garantare a finanțărilor acordate de instituții de credit și/sau instituții financiare nebancare, exclusiv pe seama certificatelor de depozit.

(2) Fondurile de garantare care solicită participarea la schema de garantare a finanțărilor acordate de instituțiile financiare pe baza certificatelor de depozit se selectează, în condițiile legii, de ministerul de resort, pe bază de criterii riguroase de eligibilitate, în vederea diminuării riscurilor asociate.

Art. 33. – (1) Anual, din prevederile bugetare ale Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale Cap. 83.01 „Agricultură, Silvicultură, Piscicultură și Vânătoare” titlul „împrumuturi” se alocă sumele necesare fondurilor de garantare, la solicitarea acestora, care vor fi utilizate pentru garantarea finanțărilor acordate de instituțiile financiare deținătorilor legali de certificate de depozit, exclusiv pe seama certificatelor de depozit-talon de gaj. Finanțările nu pot depăși valoarea de piață a semințelor de consum pentru care s-au emis certificatele de depozit în cauză, valoare calculată pe baza prețului mediu de piață valabil la data acordării finanțării.

(2) Disponibilitățile schemei de garantare a certificatelor de depozit vor fi utilizate de fondurile de garantare pentru garantarea în proporție de 80% din valoarea finanțărilor acordate pe seama certificatelor de depozit-talon de gaj, la solicitarea instituțiilor financiare, în condițiile prezentei legi.

(3) Garanțiile se acordă în condițiile prevăzute de Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea art. 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C155 din 20 iunie 2008, astfel încât să nu intre sub incidența regulilor de ajutor de stat.

Art. 34. – (1) Fondurile de garantare au în vedere următoarele aspecte:

- a) în situația în care valoarea finanțării scade în timp, suma garantată trebuie să descrească în mod proporțional, astfel încât, în orice moment, garanția să nu acopere, după caz, mai mult de 80% din valoarea finanțării;

- b) pierderile trebuie suportate proporțional și în același mod de către instituțiile financiare și de către fondurile de garantare;

- c) beneficiarii plătesc anual un comision de garantare, stabilit în conformitate cu Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea art. 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții.

(2) Comisioanele de garantare practicate de fondurile de garantare sunt venituri ale acestora.

(3) Acordarea sumelor se face în baza convențiilor încheiate între Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și fondurile de garantare.

(4) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale alocă sumele necesare fondurilor de garantare în raport cu gradul de utilizare a celor acordate anterior în acest scop.

(5) Sumele alocate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale se evidențiază distinct în înregistrările contabile ale fondurilor de garantare, fiind considerate „împrumuturi subordonate”.

(6) Dobânda încasată de fondurile de garantare ca venit financiar din plasarea în depozite bancare a sumelor alocate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este venit neimpozabil pentru acestea și va fi utilizată exclusiv pentru plata garanțiilor executate de instituțiile financiare. Dobânda se capitalizează în aceleași condiții ca și sumele alocate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și, la finalul schemei de garantare, se restituie acestuia.

(7) Sumele alocate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt utilizate de fondurile de garantare pentru constituirea plafonului de garantare, cu o expunere de până la 5 ori.

(8) În situația în care valoarea garanțiilor aprobate de fondurile de garantare și executate de instituțiile financiare în cazul beneficiarilor care, la scadență, nu rambursează contravaloarea creditelor garantate de acestea, depășește nivelul dobânzilor acumulate, pot fi afectate și sumele alocate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Reîntregirea sumelor alocate se va realiza din bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 35. – (1) Creanțele fondurilor de garantare rezultate din plățile efectuate potrivit art. 34 alin. (8) sunt creanțe bugetare și, pentru recuperarea acestora, se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Înscrierile întocmite de fondurile de garantare prin care se individualizează sumele de recuperat exprimate în moneda națională constituie titluri de creanță și cuprind elementele actului administrativ fiscal prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Titlurile de creanță pot fi contestate pe cale administrativă, potrivit legii, la organul emitent iar, după soluționarea acestei contestații, o nouă

contestație poate fi depusă la sediul instanței judecătorești competente, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Titlul de creanță constituie titlu executoriu la data expirării termenului de scadență prevăzut în acesta.

(5) Titlurile executorii, împreună cu dovada comunicării acestora către debitor, se transmit organelor fiscale competente subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea recuperării debitului după expirarea termenului de contestare pentru titlurile de creanță necontestate sau după rămânerea definitivă a acestora în sistemul căilor administrative de atac ori după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

(6) Quantumul obligațiilor fiscale accesorii se calculează de către fondurile de garantare de la data scadenței și până la data transmiterii către organele fiscale competente subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit alin. (5), iar organele fiscale competente subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor calcula obligații fiscale accesorii de la data transmiterii titlurilor executorii și până la data stingerii sumelor prevăzute în acestea.

(7) Obligațiile fiscale accesorii calculate de către fondurile de garantare vor fi individualizate într-un titlu de creanță, dispozițiile alin. (1) – (5) aplicându-se în mod corespunzător.

(8) În procedura insolvenței, înscrierea creanței bugetare la masa credală se face de către fondurile de garantare.

(9) Sumele încasate potrivit alin. (1) sunt venituri la bugetul de stat.

Art. 36. – Lunar, până la data de 10 a lunii curente, fondurile de garantare vor transmite Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale situația sumelor primite și utilizate, în vederea întocmirii contului de execuție pentru luna expirată și transmiterii acestuia la Ministerul Finanțelor Publice, până la data de 15 a lunii curente.

CAPITOLUL VII

Fondul de compensare pentru certificatele de depozit

Art. 37. – (1) Se constituie Fondul de compensare pentru certificatele de depozit, denumit în continuare *Fond*, ca persoană juridică de drept privat organizată în condițiile legii, în baza actului constitutiv aprobat în prealabil

de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu finanțare din surse proprii.

(2) Sediul Fondului este în municipiul București.

Art.38. – Operatorii economici care au în proprietate unul sau mai multe depozite pentru care dețin licențe de depozit emise în condițiile prezentei legi pot fi membri ai Fondului.

Art. 39. – (1) Scopul Fondului este de a compensa deponenții/creditorii în condițiile prezentei legi și ale reglementărilor proprii, în situația incapacității membrilor Fondului de a returna fondurile bănești reprezentând pierderile de venit generate în urma constatării indisponibilității parțiale sau totale a cantității de semințe de consum specificate în certificatele de depozit deținute de respectivii deponenți/creditori.

(2) Valoarea creanței unui deponent/creditor va fi calculată potrivit dispozițiilor legale și contractuale care reglementează activitatea Fondului, luând în considerare compensarea și creanțele reciproce de compensat, care sunt aplicabile la data constatării.

(3) Fondul va proceda la stabilirea pierderilor financiare rezultate față de contravaloarea certificatului de depozit indisponibil, calculată la prețul mediu de piață al semințelor de consum, în termen de maximum 30 de zile de la data sesizării de către deponenți și/sau creditorii.

(4) În termen de maximum 30 de zile de la stabilirea valorii creanțelor, Fondul va compensa aceste pierderi, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale reglementărilor proprii.

Art. 40. – (1) Fondul compensează în mod egal și nediscriminatoriu toți deponenții/creditorii, în limita unui plafon stabilit anual, în conformitate cu reglementările proprii de funcționare.

(2) În cazul în care compensația deponenților/creditorilor este asigurată din executarea unor contracte de asigurări, niciun deponent/creditor nu are dreptul la compensație din partea Fondului.

Art. 41. – (1) În situațiile prevăzute la art. 39 și 40, Fondul va publica pe site-ul propriu și la sediul membrului aflat în imposibilitatea de a returna fondurile bănești deponenților/creditorilor, precum și în cel puțin două

cotidiene de difuzare națională, informații privind: incapacitatea membrului de a-și onora obligațiile față de deponenți/creditori, locul, modul și perioada de timp în care se pot înregistra cererile de compensare, precum și data începerii plății compensațiilor către beneficiari.

(2) Fondul se subrogă de drept în drepturile deponenților/creditorilor, pentru o sumă egală cu plățile efectuate pentru compensări. Fondul se va înscrie în tabloul creditorilor pentru respectiva sumă, în cazul lichidării judiciare a membrilor săi.

Art. 42. – (1) Fondul va avea următoarele resurse financiare:

- a) contribuția inițială a membrilor, al cărei nivel și mod de plată se stabilesc prin reglementările proprii ale Fondului;
- b) contribuția anuală plătită de membri;
- c) venituri din investirea resurselor Fondului;
- d) venituri din recuperarea creanțelor compensate de Fond;
- e) împrumuturi pe termen scurt care să acopere în exclusivitate nevoi cu caracter temporar generate de acordarea compensărilor;
- f) dobânzi încasate la depozitele constituite de Fond;
- g) despăgubiri din contractele de asigurare ale membrilor;
- h) alte venituri, donații, sponsorizări și altele asemenea, din surse interne și/sau internaționale.

(2) Cheltuielile legate de administrarea și funcționarea Fondului vor fi acoperite pe seama veniturilor din investirea resurselor Fondului, precum și din alte venituri stabilite prin reglementările proprii.

Art. 43. – (1) Fondul poate investi resursele financiare disponibile în titluri de stat emise de Ministerul Finanțelor Publice și/sau în depozite bancare.

(2) Excedentul anual al Fondului este venit neimpozabil.

(3) Fondul va prezenta ministerului de resort un raport anual de activitate, până la data de 30 iunie.

Art. 44. – Prin hotărâre a Guvernului se aprobă reglementările metodologice proprii ale Fondului, care privesc modul de organizare și funcționare, finanțarea, atribuțiile și obligațiile Fondului, inclusiv stabilirea plafoanelor de compensare și modul de calcul și acordare a compensărilor.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 45. – (1) Faptele ce constituie contravenții la prevederile prezentei legi și modul de sancționare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane împuternicite în acest sens prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(3) Sancțiunile contravenționale se aplică persoanelor fizice și persoanelor juridice.

Art. 46. – În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale va elabora și supune aprobării Guvernului normele metodologice de aplicare.

Art. 47. - La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2002 privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele de depozit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 18 noiembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 82/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 141/2002 privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele de depozit și pentru stabilirea contravențiilor și a modului de sancționare a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 19 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 11 iunie 2014, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

P. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VIOREL HREBENCIUC